

ИНИЦИАТОРИ И СТРОИТЕЛИ НА АЛПИЙСКИЯ ЗАСЛОН,
ЗАВЪРШЕН И ОТКРИТ НА 25.10.1960 г.

ТОТЮ ДЮЛГЕРОВ
ХРИСТО ШИПЧАНОВ
НИКОЛАЙ КОЧЕВ
ИВАН ПОПСКИ
ГЕОРГИ СТАНОЕВ
СТЕФАН ДЮЛГЕРОВ
ПЕТЪР ПЕТРОВ
ДИМИТЪР ЕВЛОГИЕВ
ПЕТКО БОЯДЖИЕВ
ПЕТЪР ЧОКОЕВ
ДОНЧО ВАРНЕВ
ГЕОРГИ ИСАПОВ /ХОНДРО/
КОЛЮ СТАНОЕВ
ИЛИЯ ДАВИДОВ
НИКОЛА ХАДЖИНИКОЛОВ
КОНСТАНТИН ПЕРЪОВ
ТОДОР БОЯДЖИЕВ
НИКОЛАЙ КОСТОВ
СЛАВКА БЪЧВАРОВА
ДОБРИНКА МУТАФОВА
ЛЮБЕН ЙОСИФОВ
БОРИС КОЛАРОВ
НИКОЛА КАМБУРОВ

майсторите бай ДИМИТЪР и бай ЙОВЧО
и много други

които с много безвъзмезден труд построиха на
най-непрестъпно място това гнездо на орлите
по проекта на АРХ.ЖИВКО ДРАГОМИРОВ и на ИНЖ.АНГЕЛ ШИШКОВ

17.10.2010 год.

СЪСТАВИЛ:

/ТОТЮ ДЮЛГЕРОВ/

АЛПИЙСКИЯТ ЗАСЛОН В „УСТЕТО“ СТАНА НА 50 год.

Историята на „Гнездото на орлите“, тази малка кокетна къщичка в стил старата търновска къща, изградена по безплатния проект на архитект Живко Драгомиров и инж. Ангел Шишков в средата на внушителния западен скален масив в местността Устето е подалечна.

Нуждата от подслон при провеждане на теоретични и практически занимания за обучение на нарастващия брой алпинисти след учредяването на 17.09.1957 г. Алпийски клуб към Туристическо дружество „Трапезица“ ражда идеята за строеж на малка сграда-заслон в края на скалната пътечка „Поличките“, почти в средата на скалния масив. Но подкрепя няма ...

Идеята споделихме с гл.редактор на сп. „Турист“ писателя Стефан Станчев при гостуването му на туристите от града през пролетта на 1958 г. и арх. Живко Драгомиров му дарява идейната скица на заслона и ... следва сериозна публикация в бр. 6 на списанието от същата 1958 г. В статията с идейната скица се казва, че в най-близко време на една малка тераса в скалния масив на южния вход „Устето“ на В. Търново ще изсрастне малка спретната хижица – заслон, така необходим на обучаващите се в спорта на смелите – алпинизма.

Ръководството на туристическото дружество не е в състояние да извърши строителството, а тогавашното общинско ръководство предлага от събарящите се по това време стари сгради в центъра на града алпинистите да си заделят тухлички и дървен /прогнил, прояден/ материал, като сами си осигурят транспорта

Всичко е в застои, докато в края на 1959 г. Не се заема щатния секретар на Окр. съвет на БТС Петър Д. Петров, който в ранната пролет на 1960 г. осигурява от Строителната организация взривни и строителни материали, инструменти, транспорт и двама майстори ..

Под негово ръководство и на двамата майстори от дряновските села бай Димитър и бай Йовчо започнахме това уникално строителство. На шеметна височина чрез взривяване рушихме някои скални пластове, дълбахме дупки в скалата за трегерите, по тясната козя пътечка на ръце, в кофи и в раници пренасяхме материали : камъни за стени на основите, трошен камък за пълнеж, следват кофражи, арматура, бетон, варов разтвор, и тухли греди и стари каменни плочи за покрива и др. - без нито една злополука ...

Никой не е водил сметка колко дни сме отработили на обекта, от колко почивни часове след работа и от колко почивни дни сме се лишили ... Тогава повечето от нас създавахме семействата си... Задружното алпийско семейство тогава наброяваше повече от 30 души от различни възрасти, професии и интереси, но при нас нямаше място за укори и забележки. През този период се провеждаха и редовните тренировки по съседните на обекта алпийски турове. През цялото време на строежа от обекта се диплеше и плющеше националния трибагреник, а от минаващите отсреща влакове пътници ни махаха за поздрав и локомотивните свирки не спираха да свирят.

Дни преди откриването на заслона туристите от ТПК „Масив“ ни подариха стилообзавеждане, конструирано от ветерана – турист Борис Коларов.

Тържеството за откриването стана на 25.10.1960 г. В прекрасния есенен ден да споделят радостта ни дойдоха дългогодишния председател на ТД „Трапезица“ Цоню Герганов, много туристи и учаци се, поетът Христо Гоневски, а от София бяхме ощъслени от присъствието на Ганчо Игнатиев, основател на Българския алпийски клуб 1929 г.и няколко майстори и заслужили майстори на спорта по алпинизъм, които дадоха висока оценка на придобивката, която ще издигне на още по - високо ниво алпинизма.

След прерязване на лентата от Иван Райков, председател на ЦС на БТС, приветствени слова и връчване на грамоти и значки, гостите разглеждаха новооткрития заслон, наблюдаваха демонстрациите на скално катерене, спускане на рапели и преминаване на тролей.

Така преди 50 години мечтата ни за свой дом се сбъдна и от гнездото на алпийските

орли през годините излетяха няколко поколения алпинисти, които сформираха още два алпийски клуба в Килифарево и Дебелец, а тяхните смели и по – качествени алпийски постижения стигнаха до далечни световни планини – гиганти – Кавказ, Алпите, Памир, Каракорум, Хималаите и до вр. Аконкагуа в Андите.

Девизът ни „Където има воля – там има път“ не е само едно пожелание, а е пълно само с добродетели, много духовна сила и планинарска задружност.

От архива на ТД „Трапезица-1902“ и АК „Трапезица-1957“

25.10.2010 г.
Велико Търново

По спомени на
ТОТЮ ДЮЛГЕРОВ,
инициатор и строител н заслона
„Хижестроител“